

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН НА КМЕТСТВО СОКОЛАРЕ

брой 7 – м.юни, 2016г.

Посвещава се на село Соколаре и неговите жители. Издава се с цел популяризиране дейността на кметство Соколаре, Народно читалище „Н.Й.Вапцаров”- с. Соколаре, Пенсионерски клуб „Нов живот”- с. Соколаре и филиал ЦДГ”Пролет”- с.Соколаре сред жителите на селото и широката общественост на община Бяла Слатина.

ОТКРИВАНЕ НА НОВА ДЕТСКА ПЛОЩАДКА

На 17 юни в двора на детската градина беше открита тържествено нова съвременна площадка на стойност 2862,50лв. за игра на децата от предучилищна възраст. Обектът е изграден по проект за по-уютна среда „Нашите деца го заслужават“, финансиран от община Бяла Слатина. Монтирани бяха пързалка, детска люлка „Везна“, къщичка за сюжетно-ролеви игри „Магазин“, кошче за отпадъци и маси с пейки за разнообразни дейности като рисуване, моделиране, разглеждане на книжки, празнуване на рождени дни. Засадени бяха декоративни храсти и луковици на градински цветя. На откриването на детската площадка присъстваха заместник-кмета на община Бяла Слатина по бедствия и аварии инж. Тихомир Трифонов, кметицата на кметство Соколаре Даниела Нинова, директора на ЦДГ „Незабравка“ – гр. Бяла Слатина с филиали ЦДГ с. Соколаре и ЦДГ с. Тлачене, деца, родители, граждани. Децата от детската градина поздравиха присъстващите с кратка програма. Лентата преряза г-н Трифонов под аплодисментите на публиката. Децата за първи път се пързалиха на новата пързалка, люляха се на везната, „закупиха“ си играчки от къщичката-магазин и рисуваха на масите. Директорката на детската градина благодари на всички доброволци, които под ръководството на Николай Нинов монтираха новите уреди. На края всички присъстващи се почерпиха с прясно изпечен домашен кекс и шоколадови бонбони.

ОЩЕ ЕДИН ДЕН СРЕД ПРИРОДАТА

„Опознай родината, за да я обикнеш!“

Алеко Константинов

Проект „Приятели на природата“ приключи, но това не попречи на природолюбителите от Соколаре да посетят още една природна забележителност. Идеята беше да се отбележи деня на бащата по оригинален начин. В съботния 18 юни два автобуса с общо 77 човека от село Соколаре /деца, майки, бащи, пенсионери/ заминаха в посока на Искърското дефиле, където беше посетена уникалната пещера „Проходна“. Тя е едно величествено творение на природата, което не може да се опише с думи, а трябва да се види. Това е най-дългият пещерен тунел в България с дължина 365 метра и височина на входовете 56 метра. Пещерата е лесно-достъпна и естествено осветена, тъй като в средната ѝ зала, в резултат на ерозията, таванът е прояден от просмукващите се води, образувайки феномена „Очите на господ“- две почти еднакви по големина дупки с формата на очи. Местните хора вярват, че ако човек застане под тях и отправи молитва, тя ще се сбъдне. През 1962 г. пещера „Проходна“ е обявена за природна забележителност. В пещерата са снимани няколко български и чуждестранни филма, между които и „Време разделно“ както и на съветско-български филм „По следите на капитан Грант“, Сирна неделя, „Херкулес“. Проходна е една от малкото пещери, в които се практикуват пещерни бънджи скокове.

На обяд групата от с. Соколаре посети и Националния пещерен дом или хижата край село Карлуково. Макар, че навън беше изключително горещо, в ресторанта на пещерния дом беше хладно и приятно, защото е изграден в скалите. От терасата се виждаше забележителна гледка към долината на река Искър и железопътната линия. Имашме чувството, че се намираме сред облаците, където небето и реката се сливат.

ГРУПА „СОКОЛИНА“ НА ФОЛКЛОРЕН ФЕСТИВАЛ В СУХАЧЕ

Певческа група „Соколина“ с художествен ръководител Марин Митев постоянно се изявява на различни фолклорни фестивали. Един от тях е втория регионален фолклорен фестивал „Ехо от Северозапада“, проведен на 19 юни в с. Сухаче, община Червен Бряг. Фестивалът има конкурсен характер, а целта му е популяризиране и запазване на българския фолклор, развиване и съхраняване народното песенно и танцувално творчество на България, поддържане културните взаимоотношения между самодейните колективи в Северозападна България. Нашите певци изпълниха няколко песни, които им донесоха второ място за групово изпълнение. Те получиха грамота за участие и купа. Индивидуалните певчески изпълнения на Надежда Митева и Илиана Цветанова бяха удостоени с почетното второ място, а Цветан Монов заслужи третото място. Медал и грамота за трето място за ударни инструменти получи и самодеецът Цветан Георгиев. Честито на наградените!

РОЖДЕН ДЕН НА ФОНД „УЧАСТВАМ-ДАРЯВАМ-ПРОМЕНЯМ“

Общественият дарителския фонд „Участвам-дарявам-променям“ отпразнува своя първи рожден ден в картинната галерия на читалище „Развитие“ – гр. Бяла Слатина на трети юни. Неговата цел е да осигури устойчив механизъм за набиране и разходване на средства за осъществяването на важни за

хората идеи. На събитието бяха поканени 4 човека от село Соколаре – кметицата Даниела Нинова, председателя на читалището Йошка Цветкова, председателя на пенсионерския клуб Съдбина Вълчева и библиотекарката Бойка Цветанова. Наталия Костадинова – председател на сдружение „Първи юни“ обяви пред присъстващите победителите от конкурса за създаване на творба /картина, песен, стих, есе/, посветени на рождения ден на фонда. Първото място в конкурса беше присъдено на кметицата на нашето село – Даниела Нинова за авторското стихотворение „Участвам, дарявам, променям“, което публикувахме в миналия брой на информационен бюлетин „Соколаре“. Красив светещ географски глобус като награда за участие в конкурса получиха и 8 деца-самодейци към НЧ „Н. Й. Вапцаров“ – с. Соколаре за свои рисунки, посветени на рождения ден на фонда.

ЕДНА ИСТИНСКА ИСТОРИЯ

Сега ще Ви разкажем една истинска история. Една жена от малко българско селце в Северозападна България продала къщата си и заминала на гурбет в чужбина. Била силна и здрава, млада и хубава. Печелела добре и живеела добре. Докато един ден се разболяла – прекарала два инсулта, получила и диабет. Върнала се в България, но нямало къде да отиде. Има две деца, но те не искат да чуют за нея. Живяла известно време при роднини докато имала пари, след това останала на улицата. Кметицата на селото я съжалила и приютила. За броени дни направила и от невъзможното възможно, за да я настани в приют в гр. Видин, защото в старческите домове в момента няма свободни места. В приюта бездомните имат право да останат само 3 месеца. А после?

Това е тъжната история на Василка от с. Соколаре. Има хора, които я упрекват – казват, че е заслужила съдбата си. Дали е така или не – решете сами. Само че независимо от това как е живяла, тя е човек, а не животно и се нуждае като всички нас от топло легло, от храна, от вода, от баня, от лекарства, дори от една добра дума.

Десетте божии заповеди

- I. Аз съм Господ, Бог твой, да нямаш други богове освен Мен.
- II. Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е във водата под земята, не им се кланяй и не им служи.
- III. Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог.
- IV. Помни съботният ден, за да го светиш. Шест дена работи и върши в тях всичките си работи, а седмия ден е събота на Господа, твоя Бог.
- V. Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята.
- VI. Не убивай.
- VII. Не прелюбодействай.
- VIII. Не кради.
- IX. Не свидетелствай лъжливо против ближния си.
- X. Не пожелавай дома на ближния си. Не пожелавай жената на ближния си, нито нивата му, нито роба му, нито робинята му, ни вола му, нито някакъв негов имот - нищо, което е на ближния ти.

ЕДНА ЖЕНА

Една жена потропа на вратата
за залък хляб и малко топлина.
Една жена самотна и разплакана,
прокудена от своите деца.
Дошла от чуждата чужбина,
прекарала инсулт дори,
да търси помощ в своята родина,
където хората са по-добри.
Дали ще я приеме някой в мрака,
дали ще си намери дом,
или на пейката ще чака
премръзнала и без подслон.
Реших да и отворя аз вратата,
реших да и подам ръка.
Представих си, че като нея чакам
да се отвори някоя врата.
Не искам за това награда,
не чакам орден и медал.
Да бъдем хора призовавам,
да си помагаме в беда.

Даниела Нинова

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ: баба Цанка

Тя е родена за водач и лидер. Има много добър авторитет сред обществото – както в Соколаре, така и в Бяла Слатина, където живее и работи дълги години. Умее да общува с хората и да решава проблеми като проявява решителност, справедливост и тактичност. Сплотява колектива в пенсионерския

клуб, дава мъдри съвети, раздава се за хората и селото. Обича децата и винаги се радва на изявите на детската градина. Участва най-активно в обществения живот. Не пропуска събрания, празници, мероприятия и седмичните сбирки в пенсионерския клуб. Съпровожда певческата група на изяви като носи знамето като Райна княгиня. Баба Цанка е прекрасна кулинарка и гостоприемна домакиня. Всички са опитвали нейните вкусни пите, баницы, лучници, торти. За съжаление вече не може да присъства на всички събития, особено извън територията на Соколаре, защото се грижи за болния дядо Владко. Баба Цанка е щастливка, защото има 4 внуци и 1 пра-внуче – да са живи и здрави.

"Винаги се чувствам щастлив. Знаеш ли защо? Защото не чакам нищо от никого. Да чакаш винаги боли. Животът е кратък. Затова обичай живота, бъди щастлив и винаги се усмихвай. Живей за себе си и запомни - преди да говориш - слушай, преди да пишеш - мисли, преди да нараниш - чувствай, преди да мразиш - обичай, преди да се предадеш - опитай! Преди да умреш - ЖИВЕЙ!" - ШЕКСПИР

